Dosarul № 2a-330/2024 I instanță
n/c 2-23169958-06-2a-16122024 judecător Veronica Carapirea
Judecătoria Cimișlia
sediul central

D E C I Z I E

26 iunie 2025 **mun. Comrat**

Completul de judecată al Curții de Apel Sud, sediul Comrat
în componența:
președintele completului, judecătorul Mironov Andrei
judecătorii Fujenco Dmitrii și Colev Grigori
grefier Sobor Marina
cu participarea:
avocatului Vârlan Octavian în interesele lui Vlas Cristina
avocatului Domenco Andrei în interesele lui Vlas Ion

examinând în ședință publică, în ordine de apel, apelul declarat de către Cristina Vlas și avocatul Octavian Vârlan în interesele Cristinei Vlas împotriva hotărârii judecătoriei Cimișlia sediul central din 04 iulie 2024, adoptată pe cauza civilă la cererea de chemare în judecată înaintată de avocatul Vârlan Octavian în interesele Cristinei Vlas către Vlas Ion, intervenient accesoriu Structura Teritorială Asistență Socială Rezina, privind decăderea din drepturile părintești,

audiind raportul judecătorului raportor asupra cauzei, ascultând argumentele participanților asupra esenței apelurilor,

A C O N S T A T A T:

1. ***<u>Circumstanțele cauzei:</u>***

La data de 28 noiembrie 2023, avocatul Vârlan Octavian în interesele Cristinei Vlas a înregistrat în Judecătoria Cimișlia (sediul central) cerere de

chemare în instanța de judecată către pârâtul Vlas Ion, intervenient accesoriu Structura Teritorială Asistență Socială Rezina, privind decăderea din drepturile părintești.

Ca urmare a cererii de chemare în judecată, a solicitat partea reclamantă: admiterea acțiunii formulate cu dispunerea decăderii din drepturi părintești Vlas Ion, a.n. *****, IDNP - *****, cu domiciliu în Raionul Cimișlia, satul Lipoveni, în privința copilului minor *****, născută la *****, IDNP - *****.

În motivarea cererii indică reprezentantul reclamantei următoarele, în fapt, a trăit cu pârâtul, Vlas Ion în relație de căsătorie. Din relația ultimilor la data de ***** s-a născut copilul *****. Naşterea a fost trecută în registrul de Stare Civilă sub nr. 876 la data de 29 aprilie 2014, de către OSC Botanica, mun. Chișinău. Relația lor de căsătorie nu a mers bine din cauza viziunilor diferite asupra modului de conviețuire. Prin Hotărârea Judecătoriei Cimișlia, sediu Central din 30.05.201 9 (dosar nl. 21-2-3235- 29102018 (2- 1043/18), a fost admisă acțiunea înaintată de către Vlas Cristina către Vlas Ion. A fost desfăcută căsătoria intre Vlas Cristina și Vlas Ion înregistrată la Primăria Lipoveni, raionul Cimișlia, trecută cu nr. 8 din 06.10.2012. A fost stabilit domiciliul copilului minor ***** cu mama Vlas Cristina.

Reiterează faptul că, a fost încasat din contul priitului Vlas Ion pensia alimentară pentru întreținerea copilului minor *****, % cotă parte din toate felurile de venituri stabilite, lunar până la majoratul copilului minor.

La data de 24. 07. 2023, restanța la plata pensiei de întreținere, conform încheierii executorului judecătoresc Zmeu Nicolae, constituie suma de 75 935,85 lei.

La ziua de astăzi reclamanta singură crește și educă copilul *****.

În drept reprezentantul reclamantei își întemeiază pretenția pe dispozițiile art. 5, 39, 166, 167 din Codul de procedură civilă, art. 67 lit. a), art. 68, din Codul Familiei.

<u>Soluţia instanţei de fond:</u>

Prin hotărârea Judecătoriei Cimișlia, sediul central din 04 iulie 2024, a fost respinsă cererea de chemare în judecată înaintată de avocatul Vârlan Octavian în interesele Vlas Cristina către Vlas Ion, intervenient accesoriu Structura Teritorială Asistență Socială Rezina, privind decăderea din drepturile părintești. (f.d. 73, 88-98)

2. ***<u>Solicitarea apelantului:</u>***

La 30 iulie 2024, Cristina Vlas și avocatul Octavian Vârlan în interesele Cristinei Vlas a depus cererea de apel împotriva hotărârii respective, solicitând admiterea apelului și casarea hotărârii Judecătoriei Cimișlia, sediul central, cu emiterea unei noi hotărâri prin care să fie admisă integral cererea de chemare în judecată. (f.d. 82-87)

Menționează, că nu este de acord cu hotărârea din următoarele considerente.

Articolul 16 din Legea nr. 338 din 15 decembrie 1994 privind drepturile copilului statuează că fiecare copil are dreptul să locuiască în familie, să-și cunoască părinții, să beneficieze de grija lor, să coabiteze cu aceștia, cu excepția cazurilor în care despărțirea de un părinte sau de ambii părinți este necesară în interesul copilului. în același context art. 51, 52 din Codul familiei statuează dreptul copilului la abitație în familie și de a comunica :u părinții și alte rude. Familia este o instituție protejată de art. 8 din Convenția europeană pentru protecția drepturilor omului.

Decăderea din drepturile părintești este cea mai gravă sancțiune din dreptul familiei ce se poate aplica unui părinte pentru greșeli de o gravitate deosebită în exercitarea drepturilor sau îndeplinirea îndatoririlor părintești cu privire la persoana copilului minor.

Art.58 alin.(1) din Codul Familiei statuează că părinții au drepturi și obligații egale fată de copii, indiferent de faptul dacă copiii sunt născuți în căsătorie sau în afara ei, dacă locuiesc împreună cu părinții sau separat.

Conform art. 9 din Convenția cu privire la drepturile copilului statele părților veghează că nici un copil să nu fie separat de părinții săi împotriva voinței acestora, exceptând situația în care autoritățile competente decid, sub rezerva revizuirii judiciare și cu respectarea legilor și a procedurilor aplicabile, că această separare este în interesul suprem al copilului. O astfel de decizie poate deveni necesară în cazuri particulare cum ar fi, de exemplu, în cazul copiilor maltratați sau neglijați de părinți sau în cazul în care părinții trăiesc separat și se impune luarea unei hotărâri cu privire la locul de reședință a copilului.

Statele părți vor respecta dreptul copilului care a fost separat de ambii părinți sau de unul dintre ei de a întreține relații personale și contacte directe cu cei doi părinții ai săi, în mod regulat, exceptând cazul în care acest lucru contravine interesului suprem al copilului.

Art. 18 din Convenția pentru protecția copilului, privesc le că statele părți vor depune eforturi pentru asigurarea recunoașterii principiului potrivit căruia

părinții sau, după caz, reprezentanții săi legali sunt principalii responsabili de creșterea și dezvoltarea copilului. Aceștia trebuie să acționeze, în primul rând, în interesul suprem al copilului.

Părinții, adică mama și tatăl formează împreună cu copii lor un grup natural parental și primordial.

În conformitate cu prevederile art. 3 alin (1) din Convenția ONU internațională cu privire la protecția drepturilor copilului în toate deciziile care îi privesc pe copii, fie ca sunt luate de instituții publice sau private de ocrotiri sociale, de către tribunale, autorități administrative sau de organe legislative, interesele superioare ale copilului trebuie sa fie luate în considerare cu prioritate.

Pe parcursul examinării cauzei date în prima instanță a demonstrat cu lux de amănunte că a trăit cu pârâtul, Vlas Ion în relație de căsătorie.

Din relația lor la data de ***** s-a născut copilul *****.

Nașterea a fost trecută în registrul de Stare Civilă sub nr. 876 la data de 29 aprilie 2014, de către OSC Botanica, mun. Chișinău.

Relația lor de căsătorie nu a mers bine din cauza viziunilor diferite asupra modului de conviețuire.

Prin hotărârea judecătoriei Cimișlia, sediu central din 30.05.2019, a fost admisă acțiunea înaintată de către Vlas Cristina către Vlas Ion. A fost desfăcută căsătoria între Vlas Cristina și Vlas Ion înregistrată la Primăria Lipoveni, raionul Cimișlia, trecuta cu nr. 8 din 06.10.2012.

A fost stabilit domiciliul copilului minor ***** cu mama Vlas Cristina.

A fost încasat din contul pârâtului Vlas Ion pensia alimentară pentru întreținerea copilului minor *****, ¼ cotă parte din toate felurile de venituri stabilite, lunar până la majoratul copilului minor.

La data de 24.07.2023, restanța la plata pensiei de întreținere, conform încheierii executorului judecătoresc Zmeu Nicolae, constituie sumă considerabilă.

La fel a demonstrat în prima instanță că minora ***** locuiește împreună cu dânsa, iar de când a divorțat pârâtul Vlas Ion, nu a participat în nici un mod la educarea și creșterea copilului minor. Nu vine în vizită și nici nu telefonează.

Pârâtul nu își exercită obligațiile pe care le are în calitate de părinte, nici cele de ordin material, nici cele de ordin educațional și moral.

Potrivit articolului 9 din Convenția cu privire la drepturile copilului, Statele Părți vor veghea ca nici un copil să nu fie separat de părinții săi împotriva voinței acestora, exceptând situația în care autoritățile competente decid, sub rezerva

revizuirii judiciare și cu respectarea legilor și a procedurilor aplicabile, că această separare este în interesul suprem al copilului. O astfel de decizie poate deveni necesară în cazuri particulare, cum ar fi, de exemplu, în iazul copiilor maltratați sau neglijați de părinți.

În continuare, apelantul în argumentarea cererii de apel a adus conținutul prevederilor articolelor 67 lit. a), 68 alin. (1) și (2) și 69 din Codul familiei.

Pârâtul Vlas Ion nu a manifestat îngrijorarea așteptată de la el inerentă unui părinte cărui îi pasă de copilul său cu privire la întreținerea, alimentarea, educația și dezvoltarea acestuia.

Lipsa interesului manifestat față de copil, reprezintă o premisă reală de decădere din drepturile părintești ale acestuia.

Tatăl copilului nu a respectat prevederea art. 60 alin. (2) din Codul familiei, care prevede că, părinții poartă răspundere pentru dezvoltarea fizică, intelectuală și spirituală a copiilor.

Drept urmare, în ipoteza instituită de legiuitor că „părinții poartă răspundere", consideră că pârâtului pentru faptul lăsării fără supraveghere a dezvoltării fizice, intelectuale și spirituale copilului-minor pe parcursul unei perioade de timp atât de îndelungate atrage după sine aplicabilitatea sancțiunii/răspunderii sub formă de decăderea acestuia din drepturile părintești.

Reieșind din prevederile legale, părinților le revine obligațiunea și de a contribui și financiar la întreținerea copilului (fapt nerespectat de către pârât), ori contribuirea dată nu denotă în exclusivitatea de a fi executată doar în baza unei hotărâri a instanței de judecată, dar fiind o obligațiune morală (prevăzută expres de lege).

Pârâtul nu contribuie financiar pentru întreținerea copilului, fapt ce demonstrează datoria pe care o are la încasarea pensiei alimentare.

La fel menționează că însăși autoritatea tutelară a decis că pârâtul Vlas Ion, în interesul superior al copilului poate fi decăzut din drepturile părintești.

Totodată, indică că prima instanța a respins demersul avocatului Vârlan Octavian cu privire la audierea copilului minor ***** pentru a afla poziția copilului în acest sens.

La 16 decembrie 2024 cauza dată civilă a parvenit în adresa Curții de Apel pentru examinarea apelului sus indicat. (f.d. 105)

3. ***<u>Termenul de declarare a apelului:</u>***

În conformitate cu prevederile art. 362 alin. (1) Cod de procedură civilă, *termenul de declarare a apelului este de 30 de zile de la data pronunţării dispozitivului hotărârii, dacă legea nu prevede altfel.*

Completul de judecată conchide, că potrivit materialelor cauzei, la data de 04 iulie 2024 Judecătoria Cimișlia sediul central a pronunțat dispozitivul hotărârii, astfel, instanța de apel conchide apelul înaintat la data de 30 iulie 2024, de către avocatul Octavian Vârlan în interesele Cristinei Vlas ca fiind depus în termenul legal prevăzut.

4. <u>Argumentele părţilor:</u>

În ședința instanței de apel, reprezentantul apelantului Vlas Cristina, avocatul Vârlan Octavian a declarat că susține apelul în baza argumentelor indicate în conținutul acestuia.

În ședința instanței de apel reprezentantul Vlas Ion avocatul Domenco Andrei consideră că hotărârea instanței de fond este legală și întemeiată.

În ședința instanței de apel, reclamanta Vlas Cristina, pârâtul Vlas Ion și intervenientul accesoriu Direcția Generală Asistență și Protecția Familiei fiind legal citați despre locul, data și ora ședinței, nu s-au prezentat, însă reprezentantul Direcției Generale Asistență și Protecția Familiei a solicitat examinarea cauzei în lipsa sa.

Potrivit prevederilor art. 379 alin. (2) din Codul de procedură civilă, *neprezentarea în şedinţa de judecată a apelantului sau a intimatului, a reprezentanţilor acestora, precum şi a unui alt participant la proces, citaţi legal despre locul, data şi ora şedinţei, nu împiedică judecarea apelului*.

Astfel, Completul de judecată a considerat necesar de a examina cauza în lipsa părților legal citate, dar care nu s-au prezentat la examinarea cauzei.

5. <u>Aprecierea instanței de apel:</u>

Analizând legalitatea şi temeinicia hotărârii atacate, prin prisma argumentelor invocate de apelant în cererea de apel și a materialelor din dosar, Completul de judecată concluzionează că apelul declarat de către Cristina Vlas și avocatul Octavian Vârlan în interesele Cristinei Vlas urmează a fi respins, cu menținerea hotărârii judecătoriei, din următoarele considerente.

Potrivit prevederilor art. 385 lit. a) din Codul de procedură civilă, *instanţa de apel, după ce judecă apelul, este în drept să respingă apelul şi să menţină hotărârea primei instanţe*.

În conformitate cu prevederile art. 25 alin. (1) din Codul de procedură civilă, *instanţa trebuie să cerceteze direct şi nemijlocit probele, să asculte explicaţiile părţilor şi intervenienţilor, depoziţiile martorilor, concluziile expertului, consultaţiile şi explicaţiile specialistului, să ia cunoştinţă de înscrisuri, să cerceteze probele materiale, să audieze înregistrările audio şi să vizioneze înregistrările video, să emită hotărârea numai în temeiul circumstanţelor constatate şi al probelor cercetate şi verificate în şedinţă de judecată.*

Potrivit art. 117 alin. (1) și (2) din Codul de procedură civilă, *probe în cauze civile sânt elementele de fapt, dobândite în modul prevăzut de lege, care servesc la constatarea circumstanţelor ce justifică pretenţiile şi obiecţiile părţilor, precum şi altor circumstanţe importante pentru justa soluţionare a cauzei. În calitate de probe în cauze civile se admit elementele de fapt constatate din explicaţiile părţilor şi ale altor persoane interesate în soluţionarea cauzei, din depoziţiile martorilor, din înscrisuri, probe materiale, înregistrări audio-video, din concluziile experţilor.*

Conform art. 118 alin. (1) și (3) din Codul de procedură civilă, *fiecare parte trebuie să dovedească circumstanţele pe care le invocă drept temei al pretenţiilor şi obiecţiilor sale dacă legea nu dispune altfel. Circumstanţele care au importanţă pentru soluţionarea justă a cauzei sânt determinate definitiv de instanţa judecătorească pornind de la pretenţiile şi obiecţiile părţilor şi ale altor participanţi la proces, precum şi de la normele de drept material şi procedural ce urmează a fi aplicate.*

Conform prevederilor art. 130 alin. (1) din Codul de procedură civilă, *instanţa judecătorească apreciază probele după intima ei convingere, bazată pe cercetarea multiaspectuală, completă, nepărtinitoare şi nemijlocită a tuturor probelor din dosar în ansamblul şi interconexiunea lor, călăuzindu-se de lege.*

În temeiul art. 240 alin. (1) din Codul de procedură civilă, *la deliberarea hotărârii, instanţa judecătorească apreciază probele, determină circumstanţele care au importanţă pentru soluţionarea cauzelor, care au fost sau nu stabilite, caracterul raportului juridic dintre părţi, legea aplicabilă soluționării cauzei şi admisibilitatea acţiunii*.

Conform art. 373 alin. (1), (2) și (5) din Codul de procedură civilă, *instanţa de apel verifică, în limitele cererii de apel, ale referinţelor şi obiecţiilor înaintate, legalitatea şi temeinicia hotărârii atacate în ceea ce priveşte constatarea circumstanţelor de fapt şi aplicarea legii în primă instanţă. În limitele apelului,*

instanţa de apel verifică circumstanţele şi raporturile juridice stabilite în hotărârea primei instanţe, precum şi cele care nu au fost stabilite, dar care au importanţă pentru soluţionarea cauzei, apreciază probele din dosar şi cele prezentate suplimentar în instanţă de apel de către participanţii la proces. Instanţa de apel este obligată să se pronunţe asupra tuturor motivelor invocate în apel.

Potrivit art. 6 § 1 CEDO, orice persoană are dreptul la judecarea cauzei în mod echitabil. Dreptul la un proces echitabil vizează respectarea principiului egalității armelor, unde fiecare din părţi urmează să obțină posibilitatea de a-şi prezenta cauza în condiţii egale, care să nu o plaseze într-o situație net dezavantajoasă în raport cu partea adversă.

Completul de judecată constată, că respectiva normă garantează dreptul justițiabilului la o hotărâre motivată sub aspectul instituirii obligațiilor instanţei de judecată de a-şi argumenta hotărârile adoptate din perspectiva unei analize ample a circumstanțelor cauzei. Îndatorirea de a motiva coerent şi unitar hotărârea sub aspectul tuturor cererilor, fără a exista contradicții între motivare şi dispozitiv, constituie o garanție pentru justițiabili, în fața eventualului arbitrariu judecătoresc, fiind unicul mijloc prin care se dă posibilitatea de a putea exercita un eficient control judiciar.

Instanța de apel remarcă că, hotărârea este întemeiată, dacă în ea sunt expuse toate circumstanțele care au importanță la soluționarea cauzei și care au fost verificate în ședința de judecată multilateral, complet și au fost elucidate probele privind circumstanțele constatate ale cauzei.

În conformitate cu prevederile art. 239 din Codul de procedură civilă, *hotărârea judecătorească trebuie să fie legală şi întemeiată. Instanţa îşi întemeiază hotărârea numai pe circumstanţele constatate nemijlocit de instanţă şi pe probele cercetate în şedinţă de judecată*.

Astfel, prevederea legală enunțată mai sus în mod expres, obligă instanţa de apel să verifice circumstanțele şi raporturile juridice stabilite în hotărârea primei instanțe, precum şi cele care nu au fost stabilite şi este obligată să verifice legalitatea hotărârii în întregul ei şi să se pronunțe asupra tuturor motivelor invocate în apel.

Din conținutul celor relatate, Completul de judecată reține că sarcina instanţei de apel derivă reieșind din dispozițiile art. 373 din Codul de procedură civilă, în condiţiile în care instanţa de fond a soluţionat fondul cauzei, cu expunerea

argumentelor în vederea admiterii sau respingerii acțiunii în raport cu concluziile reținute de către aceasta.

Respectiv, conform practicii CtEDO instanţa de apel, potrivit regulilor unui proces echitabil pornind de la aprecierea rolului determinant al concluziilor sale, are obligația să examineze efectiv problemele esențiale care îi sunt supuse aprecierii şi să nu se limiteze doar la însușirea motivelor şi concluziilor date de instanţa inferioară, (cauza *Hirro Balani contra Spaniei,* nr.18064/91 din 09 decembrie 1994, §27; cauza *Georgiadis contra Greciei,* nr. 21522/93 din 29 mai 1997, §43).

La caz, instanţa de apel verificând în raport cu prevederile art. 238-241 din Codul de procedură civilă, legalitatea şi temeinicia hotărârii primei instanțe, constată că aceasta ***urmează a fi menținută***, or, concluziile primei instanțe, expuse în hotărâre, sunt în corespundere cu circumstanţele cauzei, normele de drept material fiind aplicate corect.

Completul de judecată judiciar reține că, prima instanţă a constatat şi a elucidat pe deplin circumstanţele de fapt importante pentru soluţionarea cauzei, a aplicat corect normele de drept material şi a respectat normele de drept procedural la judecarea speței.

Subsecvent, instanța de apel constată, că la data de 28 noiembrie 2023, avocatul Vârlan Octavian în interesele Vlas Cristina a înregistrat în Judecătoria Cimișlia (sediul central) cerere de chemare în instanța de judecată către pârâtul Vlas Ion, intervenient accesoriu Structura Teritorială Asistență Socială Rezina, privind decăderea din drepturile părintești.

Prin hotărârea Judecătoriei Cimișlia, sediul central din 04 iulie 2024, a fost respins cererea de chemare în judecată înaintată de avocatul Vârlan Octavian în interesele Vlas Cristina către Vlas Ion, intervenient accesoriu Direcția Generală Asistență Socială și Protecția Familiei Rezina, privind decăderea din drepturile părintești. (f.d. 73, 88-98)

La 30 iulie 2024, Cristina Vlas și avocatul Octavian Vârlan în interesele Cristinei Vlas au depus cererea de apel împotriva hotărârii respective, solicitând admiterea apelului și casarea hotărârii judecătoriei Cimișlia, sediul central, cu emiterea unei noi hotărâri prin care să fie admisă integral cererea de chemare în judecată. (f.d. 82-87)

Completul consideră concluzia instanței de fond dată în acest sens una întemeiată, rezultată din aprecierea corectă a materialelor și probelor anexate la

dosar și aplicarea corectă a normelor de drept material ce guvernează raportul juridic litigios, fapt care impune menținerea hotărârii instanței de fond și respingerea cererii de apel.

Or, conform prevederilor art. 67 din Codul familiei, *părinții pot fi decăzuți din drepturile părintești dacă: se eschivează de la exercitarea obligațiilor părintești, inclusiv de la plata pensiei de întreținere; refuză să ia copilul din maternitate sau dintr-o altă instituție curativă, educativă, dintr-o instituție de asistență socială sau alta similară; fac abuz de drepturile părintești; se comportă cu cruzime față de copil, aplicând violența fizică sau psihică, atentează la inviolabilitatea sexuală a copilului; prin comportare amorală, influențează negativ asupra copilului; suferă de alcoolism cronic sau de narcomanie; au săvârșit infracțiuni premeditate contra vieții și sănătății copiilor sau a soțului; precum și în alte cazuri când aceasta o cer interesele copilului*.

Potrivit prevederilor art. 58 alin. (1) și (2) din Codul familiei, *părinții au drepturi și obligații egale față de copii, indiferent de faptul dacă copiii sânt născuți în căsătorie sau în afara ei, dacă locuiesc împreună cu părinții sau separat. Drepturile și obligațiile părinților, cu excepțiile prevăzute de prezentul cod, încetează din momentul atingerii majoratului sau obținerii capacității depline de exercițiu de către copil*.

Conform art.9 din Convenția cu privire la drepturile copilului (adoptată de Adunarea generală a Organizației Națiunilor Unite la 29 noiembrie 1989, intrată în vigoare la 2 septembrie 1990), statele părți vor veghea ca nici un copil să nu fie separat de părinții săi împotriva voinței acestora, exceptând situația în care autoritățile competente decid, sub rezerva revizuirii judiciare și cu respectarea legilor și a procedurilor aplicabile, că această separare este în interesul suprem al copilului.

Statele părți vor respecta dreptul copilului care a fost separat de ambii părinți sau de unul dintre ei de a întreține relații personale și contacte directe cu cei doi părinți ai săi, în mod regulat, exceptând cazul în care acest lucru contravine interesului suprem al copilului.

În conformitate cu art. 18 din Convenția pentru protecția copilului, prevede că statele părți vor depune eforturi pentru asigurarea recunoașterii principiului potrivit căruia ambii părinți au responsabilități comune pentru creșterea și dezvoltarea copilului. Părinții sau, după caz, reprezentanții săi legali sunt principalii responsabili de creșterea și dezvoltarea copilului. Aceștia trebuie să

acționeze, în primul rând, în interesul suprem al copilului.

Reieșind din cele menționate supra, instanța de apel stipulează că părinții, adică mama și tatăl formează împreună cu copiii lor un grup natural biparental, coparental şi primordial. Acest grup părintesc, este esențial în primul rând ca loc de dezvoltare a copilului minor, chiar dacă, legăturile dintre părinți și copii se întâmplă să fie rupte parțial.

Legătura dintre părinte copil trebuie să fie una pozitivă, echilibrată și să crească progresiv. Educația este un moment foarte esențial în creșterea unui copil educat și responsabil. Părinții sunt cei care tratează direcțiile de educație a copilului.

Conform cu art. 62 alin. (4) din Codul familiei, pentru exercitarea drepturilor părintești în detrimentul intereselor copilului, părinții poartă răspundere în modul stabilit.

E de menționat că conform prevederilor art. 68 alin.(1)-(3) din Codul familiei, *decăderea din drepturile părinteşti are loc numai pe cale judecătorească. Acțiunea privind decăderea din drepturile părinteşti poate fi pornită de celălalt părinte, tutorele copilului, autoritatea tutelară locală/teritorială. Cererea privind decăderea din drepturile părinteşti se examinează cu participarea obligatorie a autorității tutelare locale/teritoriale*.

Astfel, în contextul normelor legale indicate supra instanța de apel conchide, că părinții au obligația de creștere, educare și îngrijire a copilului minor în mod egal și cert. Așa cum obligația în cauză a fost stabilită de lege, iar neexercitarea unei obligații legale atrage aplicabilitatea sancțiunilor, de asemenea prevăzute de lege, decăderea din drepturile părintești fiind prevăzută ca cea mai severă sancțiune civilă aplicată părinților pentru greșita exercitare/neexercitare a drepturilor și îndatoriri de părinte, pentru a aplica o asemenea sancțiune instanța de judecată urmează să analizeze temeinicia temeiurilor de decădere a persoanei din drepturile părintești, luând ca bază interesul superior al copilului.

În urma studierii materialelor cauzei, Completul de judecată al Curții de Apel Sud, sediul Comrat constată că reclamanta Vlas Cristina și pârâtul Vlas Ion s-au aflat în căsătorie legală.

Din relațiile de căsătorie a rezultatul copilul minor *****, a.n. 0*****, fapt confirmat prin certificatul de naștere nr. *****, în rubrica părinți fiind înscriși Vlas Ion și Vlas Cristina.

Prin hotărârea Judecătoriei Cimișlia, sediul central nr. 2-1043/18 din 30.05.2019 s-a dispus desfacerea căsătoriei încheiată între Vlas Cristina și Vlas Ion, înregistrată la data de 06.10.2012 sub nr.8. S-a dispus determinarea domiciliului copilului minor ***** cu mama sa Vlas Cristina și s-a dispus încasarea pensiei de întreținere a copilului minor Vlas Cristina în mărime de ¼ cotă parte din toate tipuri de venituri stabilite lunar, începând cu data de 15.10.2018 până la atingerea majoratului.

Completul de judecată constată că apelanta Vlas Cristina în cererea de apel a invocat temeiuri de decădere din drepturile părintești pentru faptul că copilul locuiește cu ea și de când a divorțat pârâtul nu participă în nici un mod la educația și creșterea copilului minor, nu vine în vizită și nici nu telefonează, totodată menționează că pârâtul a admis restanța la pensia de întreținere în mărime de 79935,85 lei, ca dovadă a fost anexată încheierea executorului judecătoresc Zmeu Nicolai din 24.07.2023.

După cum reiese din conținutul încheierii executorului judecătoresc Nicolae Zmeu nr. 103-1130/22 din 24.07.2023, se constată că în temeiul cererii creditorului urmăritor s-a dispus determinarea restanței la plata pensiei de întreținere începând cu 01.12.2022 până la data de 01.07.2023, dată specificată de creditor de la care nu a primit plata pensiei de întreținere de la debitor. De asemenea, din încheierea specificată se atestă faptul, că debitorul nu este angajat în câmpul muncii, nu a beneficiat de prestații sociale în perioada în care s-a format restanța și nu a prezentat acte ce confirmă salariu și/sau alte venituri, fiind determinată restanța la plata pensiei de întreținere pentru perioada 01.12.2022-01.07.2023 în sumă de 75935,85 lei.

La fel, prin materialele dosarului s-a stabilit că pârâtul Vlas Ion prin declarația autentificată de notarul Șipitco Diana din 03.09.2019 a dat consimțământul cu privire la plecarea temporară a fiicei sale minore ***** în Anglia la odihnă pentru perioada de la 03.09.2019 până la 03.09.2021.

Completul de judecată reieșind din probatoriul anexat la materialele dosarului a constatat faptul că conform încheierii executorului judecătoresc din 16.02.2024 executorul judecătoresc Zmeu Nicolae a încasat de la debitorul Vlas Ion suma de 70 000 lei, din care suma de 60 659,09 lei a fost distribuită creditorului Vlas Cristina, de asemenea au fost efectuate transferuri bănești în contul achitării pensiei alimentare la data de 07.03.2024. (f.d. 35)

De asemenea, prin materialele dosarului s-a constatat cert că potrivit încheierii executorului judecătoresc Zmeu Nicolae din 18.03.2024 restanța la pensia alimentară pentru perioada ianuarie 2023-februarie 2024 constituie suma de 42 280,81 lei. (f.d. 19)

Astfel, Completul menționează faptul că, la materialele cauzei alte probe nu au fost prezentate.

Astfel, Completul de judecată reține în această ordine de idei că, sarcina pozitivă de probațiune aparține, potrivit dispozițiilor art. 118 alin. (1) din Codul de procedură civilă, reclamantei/apelantei Vlas Cristina și avocatului acesteia Octavian Vârlan, aceștia urmând să probeze prin probe pertinente și admisibile, potrivit art. 121 și art. 122 din Codul de procedură civilă, că intimatul Vlas Ion s-a eschivat/sustras de la exercitarea obligațiilor părintești în raport cu copilul său minor, respectiv partea ce a inițiat procesul urmează să probeze, că tata copilului, deși a dispus de posibilitatea reală, a refuzat cu rea-credință și cu cunoștință de fapt, de la exercitarea obligațiilor părintești, astfel, după cum a fost menționat supra, la materialele cauzei nu au fost prezentate probe ce ar confirma că intimatul nu și-a exercitat obligațiile părintești față de copilul său minor.

Astfel, decăderea din drepturile părintești nu poate fi aplicată în mod automat, ci numai în urma unei examinări din partea instanței pentru a stabili dacă au fost săvârșite abateri grave de către părinte în privința persoanei copilului și dacă este în interesul superior al copilului aplicarea unei astfel de măsuri.

Respectiv, decăderea din drepturile părintești, ca cea mai gravă sancțiune civilă luată împotriva părinților pentru greșita exercitare a drepturilor și îndatoririlor de părinte, are loc numai pe cale judecătorească. În același timp, această sancțiune necesită a fi aplicată față de părinți numai după ce se va constata că alte măsuri luate față de părinții ce nu-și onorează obligațiile nu au dat nici un efect. Eschivarea de la exercitarea obligațiilor părintești prin acțiunile sau inacțiunile sistematice ale părinților care pun în pericol sănătatea fizică și psihică a copilului, dezvoltarea lui morală, asigurarea condițiilor de trai și materiale primejduiesc învățătura și instruirea copilului, este unul din motivele care atrag această sancțiune.

La caz, în scopul de a determina dacă ingerința este necesară într-o societate democratică, trebuie să se stabilească dacă ea corespunde unei necesități sociale imperioase și dacă este proporțională cu scopul legitim urmărit. Decizia de a suspenda sau suprima relațiile între un copil și părinții săi trebuie să se supună, în

orice ipoteză, principiului proporționalității și poate fi luată numai în cazuri ce ating un nivel suficient de gravitate.

Completul menționează că, neexercitarea corespunzătoare a drepturilor părintești trebuie să aibă o anumită gravitate pentru a atrage sancțiunea decăderii, astfel că nu orice atitudine sau comportament necorespunzător al părinților conduce la decăderea din drepturile părintești, or comportamentul lui Vlas Ion, nu a atins gradul de gravitate pentru a fi temei de decăderea a acesteia din drepturile părintești.

Or, atât din cererea formulată, cererea de apel înaintată, cât și cele expuse de reprezentantul apelantei nu rezultă că Vlas Ion prezintă un pericol pentru copil, or cele expuse în acțiune și susținute în cadrul ședinței judiciare constituie doar temeiuri formale care nu pot fi reținute în vederea aplicării celei mai severe sancțiuni față de intimat și anume decăderea din drepturile părintești.

În același sens, Completul de judecată menționează că Curtea Europeană a Drepturilor Omului a stabilit că măsurile ce privesc privarea totală a unui părinte de drepturile sale parentale nu trebuie aplicate decât în circumstanțe excepționale și nu pot fi justificate decât dacă ele sunt inspirate dintr-o exigență primordială ce privește interesul suprem al copilului.

Astfel, Completul de judecată concluzionează că materialele cauzei nu atestă faptul că pârâtul/intimat se eschivează de la exercitarea obligațiilor părintești or, eschivarea de la exercitarea obligațiilor părintești include acțiunile sau inacțiunile sistematice ale părinților care pun în pericol sănătatea fizică și psihică a copilului, dezvoltarea lui morală, asigurarea condițiilor de trai și materiale primejduiesc învățătura și instruirea copilului.

Luând în considerație cele menționate, Completul atestă, că nu există niciun motiv întemeiat pentru a decădea din drepturile părintești pe Vlas Ion pe temeiul de drept invocat, nu a constatat un comportament deosebit de nedemn din partea ultimului față de copil, or, cele invocate de apelanta nu constituie un motiv *apriori* în decăderea acestuia din drepturile părintești. Astfel, la materialele cauzei nu sunt anexate probe concludente în susținerea ipotezei apelantei că intimatul nu participă la educarea și creșterea copilului.

În lumina celor expuse, Completul concluzionează că admiterea acțiunii pe criteriul invocat în lipsa probelor ce ar demonstra că sunt amenințate creșterea, educarea, dezvoltarea fizică și intelectuală a copilului, ar constitui o încălcare drepturilor mamei - părinte, ocrotite de legislația națională și internațională. De

asemenea, la caz nu se constată și existența temeiurilor prevăzute la lit. a), e) și h) art.67 Codul familiei, nefiind prezentate argumente plauzibile în acest sens.

În final, din considerentele descrise și anterior enumerate, având în vedere faptul că circumstanțele pricinii au fost stabilite de către prima instanță corect, la fel și normele de drept material au fost aplicate corect și nu este necesară verificarea suplimentară a unor dovezi, Completul de judecată ajunge la concluzia de a respinge apelul declarat de către Cristina Vlas și avocatul Octavian Vârlan în interesele Cristinei Vlas, deoarece cererea de apel este neîntemeiată, motivele invocate de partea apelantă fiind formale și neîntemeiate, reducându-se doar la critica subiectivă față de concluziile instanței de fond, urmare a cărui fapt va menține fără modificări hotărârea instanței de fond, pronunțată în actuala pricină.

Respectiv, din analiza probatoriului, înscrisurilor, motivelor și situației faptice reale a pricinii, Completul conchide că soluția dată de instanța de fond în cadrul actualului litigiu este una legală, corespunzând cadrului legislativ și normativ pertinent, aplicabil speței, iar poziția apelantului expusă în cererea de apel nu poate fi admisă, or, ultima se reduce, în marea sa majoritate, la critici formale, lipsite de suport probant și în lipsa unei justificări legale. O astfel de abordare, însă, nu poate fi reținută și admisă de instanța de apel, deoarece prin conținutul său, ca și actele prezentate instanței de apel, nu indică la o altă stare de fapt și nu răstoarnă situația constatată de instanța de fond, bazată pe normele de drept material pertinent, astfel, Completul consideră apelul neîntemeiat și care urmează a fi respins, cu menținerea hotărârii apelate.

În conexiunea celor relatate, instanța de recurs, prin prisma jurisprudenței CEDO și anume cauza *Rebai și alții vs Franței*, Comisia Europeană a Drepturilor Omului, 25 februarie 1995, nr. 26561/1995, unde Curtea a menționat că *„... art. 6 § 1 al Convenției, nu impune motivarea în detaliu a unei decizii prin care o instanță de recurs, întemeindu-se pe dispoziții legale specifice, respinge recursul declarat împotriva sentinței (încheierii) pronunțate de o instanță inferioară, ca fiind lipsit de șanse de succes*", găsește necesar de a respinge argumente invocate în cererea de recurs.

Din cumulul celor expuse, Completul consideră că concluzia primei instanțe este justă, având la bază un cumul de dovezi administrate, cărora le-a fost dată o apreciere juridică cuvenită, circumstanțele ce au importanță pentru soluționarea cauzei au fost constatate și elucidate deplin, iar cererea de apel este una neîntemeiată și pasibilă de respingere, argumentele invocate fiind eronate și

combătute integral prin constatările expuse mai sus, din care motive Completul ajunge la concluzia de a respinge apelul declarat și a menține hotărârea primei instanțe.

În baza celor expuse și conform prevederilor art.art. 385 lit. a), 389-390, 394, 434 Cod de procedură civilă, Completul de judecată al Curții de Apel Sud, sediul Comrat,

DECIDE:

Se respinge ca nefondat apelul declarat de către Cristina Vlas și avocatul Octavian Vârlan în interesele Cristinei Vlas.

Se menține hotărârea Judecătoriei Cimișlia sediul central din 04 iulie 2024, adoptată pe cauza civilă la cererea de chemare în judecată înaintată de avocatul Vârlan Octavian în interesele Vlas Cristina către Vlas Ion, intervenient accesoriu Structura Teritorială Asistență Socială Rezina, privind decăderea din drepturile părintești.

Decizia este definitivă și executorie din momentul pronunțării, însă cu drept de recurs la Curtea Supremă de Justiție în termen de 2 luni din momentul comunicării deciziei integrale.

Președintele completului,
judecător: Judecător: Judecător:

MIRONOV Andrei FUJENCO Dmitrii COLEV Grigori